

Arrest

nr. 180 451 van 9 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Pakistaanse nationaliteit en bent u geboren op 1 januari 1990 te Parachinar, Pakistan. U bent sjiïet, Pashtoun en behoort tot de Bangash stam. U groeide op in het dorp Zehrantajik. U bent analfabeet, was landbouwer en had een groentewinkel. Uw vader was actief voor de Alamdar Federation. Hij was chauffeur voor de federatie en bracht voedsel naar de bunkers.

In 2013 vonden er verkiezingen plaats in Parachinar waarbij conflicten ontstonden tussen verschillende gemeenschappen en voor-en tegenstanders van bepaalde kandidaten. Ook u was hierbij betrokken. Zo werd u tijdens de verkiezingen geslagen en werd er na de verkiezingen een bom in uw huis geplaatst. Na de dood van de religieuze leider Muhammad Nawaz Irfani verslechterde de situatie in

uw regio. Uiteindelijk besloot u om zes maanden voor uw definitief vertrek uit Pakistan samen met uw ouders, vrouw en kind te verhuizen naar het dorp Burki.

Uw vader ondervond problemen met de Taliban omwille van zijn activiteiten bij de Alamdar Federation. Hij ontving dreigbrieven en werd één keer persoonlijk bedreigd door leden van de Taliban opdat hij zou stoppen met zijn activiteiten voor de Alamdar Federation.

Begin 2015 werd uw huis beschoten door de Taliban. Terwijl uw moeder op het dak van het huis klom, viel ze van de ladder. U was toen aan het werken in de winkel en ging naar huis om uw moeder naar een ziekenhuis te brengen. Ook uw vader, die op dat ogenblik in de Imam Bargah was, keerde terug naar huis. U ging naar het ziekenhuis met uw moeder en kreeg bericht dat uw huis opnieuw was beschoten. Deze keer werd het ook in brand gestoken. Nadat u terugkeerde van ziekenhuisbezoek vond u de lichamen van uw vader, vrouw en zoon.

Na de dood van uw vader vroegen leden van de Alamdar Federation u om zich aan te sluiten bij de federatie, wat u ook deed. U bleef overdag werken in uw groentewinkel en was 's nachts actief voor de federatie. Drie of vier maanden voor u Pakistan verliet, raakte u gewond door een aanval van de Taliban op een bunker. Nadien verbleef u ongeveer 15 tot 20 dagen in een ziekenhuis. Hierna vroeg uw moeder u om het land te verlaten. U verkocht de winkel van uw vader en nam contact op met een smokkelaar. Met behulp van een smokkelaar reisde u onder andere via Afghanistan, Iran, Turkije en Servië naar België. U kwam aan in België op 16 juni 2015. Op 17 juni 2015 diende u een asielaanvraag in in België.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een attest van de Alamdar Federation, een foto en twee briefomslagen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld te worden dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde onafgebroken verblijf in Kurram agency, Federally Administered Tribal Areas (FATA), te Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS betwist niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Kurram Agency, noch dat u daar geboren en getogen bent. Echter, u bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, ongeveer tot april 2015 onafgebroken Kurram agency, Federally Administered Tribal Areas (FATA), te Pakistan verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat u uw geboorteregio reeds langer verlaten heeft dan u beweert.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u aanvankelijk verklaarde dat u achttien jaar oud was bij het indienen van uw asielaanvraag in België en bijgevolg in het jaar 1997 geboren bent. Enkele maanden nadien paste u uw geboortedatum aan en verklaarde u dat u in 1990 geboren bent. Wanneer u gevraagd werd naar uw geboortedatum tijdens het eerste gehoor op het CGVS wist u deze echter niet te vertellen. Als verklaring hiervoor verwees u onder andere naar de stress en spanning die u ondervindt, alsook naar geheugenproblemen die u hebt. Wel wist u te vertellen dat u op het ogenblik van het eerste interview bij het CGVS ongeveer 25 jaar oud bent (zie gehoorverslag CGVS 1 p.3/25). Daarnaast legde u uw identiteitskaart voor waarop vermeld staat dat u in het jaar 1990 geboren bent. Het is dan ook opmerkelijk dat u probeerde zich jonger voor te doen bij het indienen van uw

asielaanvraag. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen betreffende uw geboortedatum, stelde u dat u bij aankomst in België verklaarde dat u 18 of 20 jaar oud was, u een moeilijke reisweg achter de rug had en u zich niet in een goede staat bevond (zie gehoorverslag CGVS 1 p.3/25). Dit zijn echter loze en geen overtuigende verklaringen voor het feit dat u zich jonger voordeed bij aankomst in België. U beschikt bovendien sinds 2008 over een identiteitskaart waarop vermeld staat dat u in 1990 geboren bent. Hieruit ontstaat het vermoeden dat u de Belgische asielinstanties hebt willen misleiden met betrekking tot uw leeftijd. Deze vaststelling draagt allerminst bij tot uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast bent u niet in staat om enig geloofwaardig document voor te leggen ter ondersteuning van uw recent verblijf in Kurram Agency of uw reisweg van Pakistan naar België. Hoewel u tijdens de gehoren die plaatsvonden bij het CGVS meermaals werd gewezen op het belang van documenten die uw recent verblijf in Kurram Agency kunnen aantonen (zie gehoorverslag CGVS 1 p.12;18;22-24/25, gehoorverslag CGVS 2 p.8/12), legde u slechts enkele (niet overtuigende) documenten neer waarover het CGVS het volgende dient op te merken. Zo legde u een foto neer waarop uw zoon die om het leven gekomen zou zijn tijdens een aanval van de Taliban te zien zou zijn. Echter, deze foto kan noch uw familieband met de persoon op de foto staven, noch de doodsoorzaak van de betreffende persoon aantonen, noch de plaats of het moment waarop de foto genomen werd, aantonen. Daarnaast legde u een attest van de Alamdar Federation voor waarvan de authenticiteit ten zeerste in twijfel wordt getrokken (zie infra). Hoewel u reeds langer dan een jaar in België verblijft, u diende immers een asielaanvraag in op 17 juni 2015, was u niet in staat om tot heden een overtuigend document neer te leggen ter ondersteuning van uw recent verblijf in Kurram Agency. Nochtans zijn er verschillende documenten die, indien u waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt, zouden kunnen aantonen dat u tot de door u beweerde datum daadwerkelijk woonachtig was te Kurram Agency. Zo beweert u dat u in 2011 huwde en uw vrouw nadien beviel van een zoon, maar was u niet in staat om uw huwelijk, de geboorte van uw zoon of uw gezinssamenstelling aan te tonen. Nochtans zijn zulke documenten verkrijgbaar bij de daarvoor officiële bevoegde instanties zoals de National Database & Registration Authority (NADRA) office. Hoewel u bijgevolg over de mogelijkheid beschikt om verschillende documenten zoals een Child Registration Certificate en een Family Registration Certificate op te vragen bij de NADRA office waarmee u op éénvoudige wijze uw beweringen zou kunnen staven, heeft het CGVS tot op heden niets ontvangen. Uit toegevoegde informatie blijkt overigens dat Parachinar over een kantoor van NADRA beschikt. Verder beweerde u dat uw vrienden over recente foto's beschikken van u in Parachinar, maar was u ook niet in staat deze voor te leggen ter ondersteuning van uw asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS 1 p.22/25).

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u slechts beperkte inspanningen leverde om documenten die uw recent vertrek kunnen aantonen te verzamelen en legde u hieromtrent leugenachtige verklaringen af. Zo verklaarde u dat uw moeder u tot tweemaal toe post verzond en legde u twee briefomslagen neer ter ondersteuning van deze bewering. U verklaart dat ze één keer uw identiteitskaart verzond samen met het document van de Alamdar Federation, en een andere keer kleding verstuurde (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11/12). Vooreerst dient het CGVS op te merken dat daar uw moeder reeds in staat was om deze postpakketten te versturen, het CGVS geen geloof hecht aan de bewering dat ze behalve kleding, uw identiteitskaart en een brief van de Alamdar federatie geen andere documenten of zaken ter ondersteuning van uw asielaanvraag zou kunnen versturen. Hoewel u tijdens de verdere asielprocedure reeds meermaals werd gewezen op het belang van documenten (zie vragenlijst CGVS p.1, gehoorverslag CGVS 1 p. 12;18;22-24/25), was u niet in staat om nieuwe documenten voor te leggen. Tijdens het tweede interview dat plaatsvond op 22 juni 2016 werd u gevraagd of u nieuwe documenten heeft verzameld. U verklaarde dat u uw moeder slechts één keer kon contacteren en u nadien niet meer in staat was telefonisch contact met haar op te nemen. Na dit ene telefoontje was ze plots niet meer bereikbaar (zie gehoorverslag CGVS 2 p.3/12). Verder heeft u op geen enkele andere manier contact proberen op te nemen met uw moeder of andere personen in Pakistan. U verklaart dat u niemand anders in Pakistan heeft die u kan helpen bij het verzamelen van documenten. U gewezen op het feit dat u gedurende heel uw leven in Pakistan woonde en u er over een bepaald netwerk beschikte, u verklaart immers dat u een groentewinkel had in Parachinar stad, stelde u enkel dat u alle telefoonnummers verloren raakte (zie gehoorverslag CGVS 2 p.3/12). Dit is echter een loze verklaring voor de beperkte inspanningen die u leverde om documenten te verzamelen. Er zijn immers talrijke manieren om contact te zoeken met mensen in Pakistan opdat zij u de nodige documenten zouden bezorgen. Het feit dat u beweert analfabeet te zijn mag hier geen verantwoording voor bieden. U verklaart geen brief te kunnen schrijven (zie gehoorverslag CGVS 2 p.3/12), maar verblijft in een opvangcentrum en kan, indien u dit nodig zou achten, de hulp van andere mensen inroepen. Van een persoon die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept kan verwacht worden dat hij op zijn minst ernstige pogingen onderneemt om zijn asielaanvraag te staven. **Het feit dat u niet in staat bent om documenten ter staving van uw reisweg of recent verblijf in**

Kurram Agency neer te leggen, alsook uw beperkte inspanning om deze te verzamelen, wijst erop dat u Kurram Agency niet recent hebt verlaten zoals u beweert.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit het district Kurram Agency gelegen in FATA. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Kurram Agency kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielerlaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de bewering dat u tot april 2015 in Kurram Agency heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in 2014 en 2015 in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van de door ingeroepen asielmotieven wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen. Zo verklaarde u dat uw vader gezocht werd door leden van de Taliban omwille van zijn activiteiten bij de Alamdar Federation, en uw vader, vrouw en zoon omgebracht werden door de Taliban. Na de dood van uw vader zou u actief zijn geweest voor de Alamdar federatie. Echter, volgende elementen ondermijnen uw verklaringen verder. **Zo legde u in de eerste plaats verschillende tegenstrijdige verklaringen af omtrent de door u aangehaalde gebeurtenissen.** Uit de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt immers dat uw vader, en vrouw en zoon op verschillende tijdstippen stierven. Uit de verklaringen die u aflegde op 3 juli 2015 blijkt dat uw vader 'vier maanden geleden' stierf, en uw vrouw en zoon 'zes maanden geleden' stierven. Daarnaast legde u verschillende verklaringen af in verband met de aanvallen van de Taliban tijdens de twee gehoren die bij het CGVS plaatsvonden. Zo stelde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u aan het werk was in uw winkel wanneer uw moeder van de ladder viel, terwijl u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS aangaf dat u op dat ogenblik thuis was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19/25 en gehoorverslag CGVS 2 p.5-6/12). Daarnaast verklaarde u op 23 februari 2016 dat u gewond raakte wanneer de Taliban een bunker aanviel, drie vrienden om het leven kwamen (A., S. en Z.) en H.A. zijn been verloor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/25). Het is dan opmerkelijk dat u tijdens het tweede gehoor verklaarde dat enkel Z. en u de aanval van de Taliban overleefden. U hierop gewezen herhaalde u dat Z. samen met u de aanval overleefde (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7/12). Verder stelde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u vijftien tot twintig dagen in een ziekenhuis verbleef na de aanval van de Taliban tijdens uw activiteiten bij de Alamdar Federation en wist u tijdens het tweede gehoor niet meer te vertellen hoelang u in het ziekenhuis verbleef (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/25 en gehoorverslag CGVS 2 p.7/12). Dit verblijf in een ziekenhuis wist u opnieuw niet te staven mits het voorleggen van enig document. **Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen bevestigen dan ook dat de door u aangehaalde incidenten niet hebben plaatsgevonden. Daarenboven dient het CGVS te herhalen dat indien deze incidenten zouden hebben plaatsgevonden, u in staat zou kunnen zijn om deze gebeurtenissen, zoals het overlijden van uw familieleden, de verkoop van uw winkel en uw verblijf in het ziekenhuis, te staven met documenten.**

Verder legde u een attest voor van de Alamdar Federation. Daar het CGVS geen geloof hecht aan het door u aangehaalde incident waarbij uw familieleden omkwamen, en er in deze brief verwezen wordt naar hun dood, kan het CGVS geen geloof hechten aan het door u voorgelegde document. Daarnaast staat in dit document geschreven dat u dakloze en gewonde mensen hielp, terwijl dit niet uit uw verklaringen bij het CGVS bleek. U werd hierop gewezen en gaf aan dat u niet wist wat er in de brief geschreven stond en u ongeletterd bent (zie gehoorverslag CGVS 1 p.23/25). Uw ongeletterdheid mag echter geen verklaring bieden voor uw desinteresse naar de inhoud van dit document. Daarnaast werd u gewezen op een andere tegenstrijdigheid. Zo staat er in dit document geschreven dat u omwille van uw diensten bij de Alamdar Federation verschillende bedreigingen van de Taliban ontving. Opnieuw werd u er op gewezen dat dit niet uit uw verklaringen bleek. U gaf dan ook aan dat u niet werd bedreigd maar uw vader (zie gehoorverslag CGVS 1 p.23/25). Deze verklaringen ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van dit document. Uw verklaringen stemmen immers niet overeen met de inhoud van het document. **Uit het voorgaande dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u de Belgische asielinstanties bewust tracht te misleiden met het voorleggen van een niet authentiek document. Daarenboven dient het CGVS te vermelden dat uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat corruptie en documentenfraude veelvuldig voorkomt in Pakistan.** Voorts strookt uw verklaring dat u gedwongen werd om te werken voor de Alamdar Federation, niet met informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat organisaties zoals de Alamdar Federation weliswaar het verzet tegen de Taliban organiseren, maar geen geweld of dwang gebruiken bij hun rekrutering (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 8/25). De vaststelling dat u deze verklaringen aflegt wijzen er eens te meer op dat u de regio van Khyber Agency al langer heeft verlaten. Ook is het ongeloofwaardig dat u die beweerde verschillende maanden actief geweest te zijn binnen de Alamdar Federation, slechts de naam van één medewerker kon noemen (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 8-9/25).

Voorts verklaarde u dat er in Kurram Agency enkel de Turi en de Bangash stam bestaan; er zouden geen andere stammen bestaan en deze twee stammen zouden geen substammen hebben (zie

gehoorverslag CGVS 1 p. 13, 15/25). Echter uit toegevoegde informatie blijkt niet enkel dat er nog veel meer stammen in de regio wonen, maar ook dat deze stammen vaak nog verder onderverdeeld worden in vele substammen. Dat u niet op de hoogte bent van een cultureel zulk belangrijk gegeven wijst er wederom op dat u weinig voeling heeft met uw beweerde regio van herkomst. Ook verklaarde u ofutief dat Kurram agency uit slechts twee delen zou bestaan, nl. Upper en Lower Kurram. In werkelijkheid bestaat er ook een derde deel, nl. Central Kurram (zie gehoorverslag CGVS 1, p. 13/25). Voorts beweerde u dat Kurram Agency in de grensprovincie lag. U kende de volledige naam van deze "grensprovincie" niet en bovendien is het bevreemdend dat u niet zou weten dat uw agency behoort tot het stammengebied, nl. de FATA (Federally Administrated Tribal Areas). Voorts noemde u zonder aarzelen de naam van de political agent van de regio, maar uw bewering dat hij al de political agent geweest zou zijn tijdens de verkiezingen van 2013 is foutief; deze man kreeg deze functie pas in 2014 (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 16/25). De naam van de political agent tijdens de verkiezingen kende u dan weer niet. Dit wijst er op dat u bepaalde elementen ingestudeerd heeft ter ondersteuning van uw bewering recent afkomstig te zijn uit Kurram Agency.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Pakistanen binnen Pakistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Pakistaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen binnen en/of buiten Pakistan, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8/12). Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Pakistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs

mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt dat hij volgens zijn identiteitskaart geboren zou zijn op 1 januari 1990 en stelt dat 1 januari normaliter de dag is die wordt vastgelegd wanneer men niet zeker is van de exacte geboortedatum. Hij meent dat het belang dat verweerder aan zijn exacte geboortedatum hecht, niet in verhouding is met het weinige belang dat in zijn leefomgeving aan deze geboortedatum wordt gehecht. Hij stelt dat hij nooit zijn geboortedatum heeft willen “verbergen”, aangezien hij zijn identiteitskaart heeft voorgelegd. Hij meent dat verweerder ten onrechte uitgaat van zijn kwade trouw.

Verder legt verzoeker een bijkomend stuk neer, namelijk een schrijven van de secretaris van de “Central Office of the Parachinar Kurram Agency”, dat zijn relaas bevestigt.

Vervolgens meent verzoeker dat verweerder zoekt naar “*mini-tegenstrijdigheden*” en de aanwendt om het hele relaas onderuit te halen, hetgeen hij niet ernstig vindt, *a fortiori* omdat het om tijdsbepalingen/data gaat waarvan verweerder weet dat dit in verzoekers cultuur niet belangrijk is. Verzoeker meent tevens dat verweerder nauwelijks moeite doet om te motiveren waarom verzoeker geen aanspraak zou kunnen maken op subsidiaire bescherming. Hij wijst erop dat hem vooral een gebrek aan documenten wordt verweten, doch dat betreffende zijn verklaringen enkel wordt opgemerkt dat zijn stammenkennis onvoldoende zou zijn. Dienaangaande wijst hij erop dat hij heeft aangegeven dat er zes stammen zijn in Kurram. Hij merkt op dat verweerder zelf aangeeft te geloven dat hij oorspronkelijk uit Kurram Agency afkomstig is, maar dat het “stammenargument” niet echt betrekking heeft op het recent/niet-recent verblijf, net zomin als de discussie over de geografische indeling. Hij meent dat hij heel wat kennis van zijn regio heeft tentoongespreid en citeert uit de gehoorverslagen. Verzoeker concludeert dat verweerder te streng is in zijn beoordeling van verzoekers kennis en eraan voorbij gaat dat verzoeker een ongeschoolde analfabeet is die geen encyclopedische kennis van zijn regio kan hebben.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een schrijven van de secretaris van de “Central Office of the Parachinar Kurram Agency” (stuk 3).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken met vertaling neer: ontslagnota ziekenhuis en facturen van groentewinkel (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij en zijn familie door de taliban werden bedreigd omwille van de activiteiten van hem en zijn vader voor de Alamdar Federation. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat vooreerst geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde recent verblijf in Kurram Agency tot zijn vertrek naar België in april 2015 aangezien (i) hij bij het indienen van zijn asielaanvraag een andere geboortedatum opgaf, (ii) hij er, na meermaals aandringen, niet in slaagt documenten voor te leggen die zijn recent verblijf in Kurram Agency kunnen staven en hij nalaat hiervoor een afdoende verklaring te geven. Verder wordt de ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven afgeleid uit het feit dat hij verschillende tegenstrijdige verklaringen aflegde, dat het document van de Alamdar Federation niet authentiek blijkt en dat zijn kennis van de stammen en de geografie van Kurram Agency tekortschiet.

Wat betreft verzoekers geboortedatum, wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat geboortedata in zijn cultuur weinig belang hebben, hetgeen zou blijken uit het feit dat zijn identiteitskaart 1 januari 1990 vermeldt. Vooreerst brengt verzoeker geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat men in zijn land van herkomst 1 januari vermeldt wanneer men niet zeker is van iemands geboortedatum. Bovendien dient vastgesteld dat verzoekers oorspronkelijke verklaringen over zijn geboortedatum (namelijk dat hij 18 jaar oud was bij het indienen van zijn asielaanvraag) dermate ver afwijken van de geboortedatum op zijn identiteitskaart, die hij overigens reeds sinds 2008 in zijn bezit heeft, dat wel degelijk kan worden besloten dat verzoeker aanvankelijk doelbewust de Belgische asielinstanties trachtte misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Betreffende zijn recent verblijf in Kurram Agency, wijst verzoeker in onderhavig verzoekschrift op een schrijven van de secretaris van de "Central Office of the Parachinar Kurram Agency" (verzoekschrift, stuk 3). Vooreerst betreft dit schrijven slechts een kopie, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren is. Dit klemmt des te meer daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Pakistaanse documenten gemakkelijk (tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Verder dient vastgesteld dat dit schrijven dateert van 5 september 2016 en dus van ná de bestreden beslissing, hetgeen het gesolliciteerd karakter ervan aantoonst. Bovendien wordt in dit schrijven opnieuw gesteld dat verzoeker een sociale werker was die mensen hielp die door de taliban werden bedreigd en dat hij zelf door de taliban werd bedreigd. Aldus kunnen hierover dezelfde opmerkingen worden gemaakt als deze in de bestreden beslissing over het attest van de Alamdar Federation, namelijk dat dit schrijven inhoudelijk niet overeenstemt met verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoren. Wat betreft de ter terechtzitting neergelegde documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 9) dient erop gewezen dat het document van het ziekenhuis dateert van 2010 en dat de facturen van de groentewinkel dateren van 2007. Verzoeker verklaarde echter op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) dat hij in 2015 in het ziekenhuis verbleef na een aanval van de taliban, zodat het document dat hij voorlegt dit verblijf in het ziekenhuis, noch de overige elementen van zijn relaas kan staven. Het feit dat deze documenten dateren van 2010 en 2007 maakt verder dat zij evenmin van aard zijn zijn beweerd recent verblijf in Kurram Agency tot april 2015 aan te tonen. Nochtans blijkt uit een lezing van de gehoorverslagen dat verzoeker meermaals werd gewezen op het belang van het bijbrengen van documenten die dit beweerd recent verblijf kunnen staven. Dat verzoeker er nog steeds niet in slaagt dergelijke documenten voor te leggen, terwijl hij wél andere documenten voorlegt, bevestigt de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerd recent verblijf tot april 2015 in Kurram Agency aan te tonen.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift meent dat verweerder op zoek ging naar "mini-tegenstrijdigheden", dient vastgesteld dat de in de bestreden beslissing opgeworpen tegenstrijdigheden betrekking hebben op het overlijden van zijn vader, echtgenote en zoon, op een incident waarbij de taliban zijn huis binnenviel en op de betrokken gewonden en overledenen bij een andere aanval van de taliban en zijn hierop volgend verblijf in het ziekenhuis. Deze elementen kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als van geen belang en betreffen wel degelijk kernelementen van het door verzoeker aangevoerde asielrelaas. Aldus doen deze tegenstrijdigheden afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat verzoekers kennis van de stammen in en de geografie van zijn regio van herkomst gebrekkig is, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Pakistanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Pakistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit Kurram Agency, noch uit een gebied in Pakistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Pakistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde recente herkomst uit Kurram Agency aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER